

Chương Trình Buổi Họp Liên Gia

- 1 Hát kinh Cầu Xin Chúa Thánh thần (1')
- 2 Lời nguyện mở đầu (Gia Chủ hoặc LG) (1')
- 3 Đọc một đoạn Kinh Thánh (2')
- 4 Suy niệm Lời Chúa và chia sẻ cảm nghiệm cá nhân dựa theo đoạn Kinh Thánh vừa nghe (Bài Kinh Thánh đã đánh động cá nhân như thế nào? Không giải thích Kinh Thánh. Nếu không có cảm nghiệm gì thì không bắt buộc phải nói) (5- 10')
- 5 Giới thiệu đề tài về đời sống hôn nhân gia đình, chia sẻ những kinh nghiệm sống, những suy nghĩ, ưu tư, những phấn đấu đã vượt qua và những quyết tâm thay đổi sắp tới... (45')
- 6 Sắp xếp cho buổi gặp mặt lần tới, thông báo, tin vui, tin buồn, linh tinh
- 7 Hát một bài (Các bài hát trong tập họp LG) (...')
- 8 Đọc Kinh Hôn Nhân Gia Đình với 3 lời nguyện tắt kết thúc.

Đừng giận ghét (Mattheu 5:21-26)

²¹ "Anh em đã nghe Luật dạy người xưa rằng: Chớ giết người; ai giết người, thì đáng bị đưa ra toà.²² Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: Ai giận anh em mình, thì đáng bị đưa ra toà. Ai mắng anh em mình là đồ ngốc, thì đáng bị đưa ra trước Thượng Hội Đồng. Còn ai chửi anh em mình là quân phản đạo, thì đáng bị lửa hoả ngục thiêu đốt.²³ Vậy, nếu khi anh sắp dâng lễ vật trước bàn thờ, mà sực nhớ có người anh em đang có chuyện bất bình với anh,²⁴ thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi làm hoà với người anh em ấy đã, rồi trở lại dâng lễ vật của mình.²⁵ Anh hãy mau mau dàn xếp với đối phương, khi còn đang trên đường đi với người ấy tới cửa công, kẻo người ấy nộp anh cho quan toà, quan toà lại giao anh cho thuộc hạ, và anh sẽ bị tống ngục.²⁶ Thầy bảo thật cho anh biết: anh sẽ không ra khỏi đó, trước khi trả hết đồng xu cuối cùng.

Lời của Chúa

CÁCH SỬA LỖI CHO NHAU *Trần Mỹ Duyệt*

Chúa Giêsu khi nói về việc sửa lỗi cho nhau, Ngài đã nhấn mạnh đến tư cách và thái độ từ phía người sửa lỗi hơn là người có lỗi. Vì người sửa lỗi chỉ làm được việc này thành công, nếu thật sự họ khiêm nhường và có lòng nhân ái. Nếu không, việc sửa lỗi chỉ

mang tính cách chỉ trích, chê bai, phê phán, và kết án. Ngài nói: “Nếu anh em người có làm chi lỗi phạm đến người, hãy chỉ cho họ biết điều lỗi ấy giữa hai người với nhau. Nếu nó nghe người, là người đã thắng nó. Nếu nó không nghe, hãy tìm vài ba người để làm chứng. Nếu nó cũng không nghe họ, hãy trình với giáo hội. Nếu nó cũng không nghe giáo hội, thì hãy kể nó như người thu thuế và dân ngoại” (Mt 18:15-17).

Theo tinh thần trên, người sửa lỗi phải đóng vai chủ động, với sự nhẫn nại, và giàu tình thương. Vì Chúa Giêsu không đưa ra điều kiện nào về phía người có lỗi, nhưng Ngài đã hướng dẫn cho người sửa lỗi biết cách thế nào để chinh phục được một người anh em. Chúa không gọi kẻ phạm lỗi bằng những danh từ nào khác, nhưng đã gọi họ là “anh em”.

Từ ngữ anh em trong trường hợp này, do đó, đã nói lên tính cách ràng buộc, gắn bó, và thân thiết. Và vì thế, sự sửa sai này là một hành động có tính cách bác ái, xây dựng, vì được thực hiện với mục đích làm tốt cho một người anh em của chúng ta. Tuy vậy, dù là anh em đi nữa, thì sự sửa sai vẫn phải tế nhị, kín đáo, nhẫn nại, và phải được làm trong sự yêu thương. Trong 3 tiến trình sửa lỗi, mà Thánh ký ghi nhận, tiến trình nào cũng mang nặng tính cách yêu thương và thông cảm:

- Giữa mình và anh em mình.
- Giữa mình và vài ba người thân thiết.
- Giữa mình với người anh em và giáo hội.

Ở cả ba trường hợp trên, người có lỗi không tìm đâu thấy sự ganh tỵ, phê bình, hoặc luận tội. Nhưng chỉ có sự hiểu biết, thông cảm, và yêu thương.

Nhưng tại sao Chúa lại bảo chúng ta phải qua ít nhất ba tiến trình sửa lỗi trước khi buông xuôi, hoặc để mặc người anh em với những yêu đuối và tội lỗi của họ. Thừa vì một người khi đã có lỗi mà được người khác chỉ cho cái lỗi của mình, thì dù người đó là thân thích, anh chị em trong nhà đi nữa, phản ứng tự nhiên bao giờ cũng là khó chịu, vì không muốn nghe biết sự thật. Tùy theo trình độ trưởng thành tâm linh và đạo đức, phản ứng đó có thể là gãy gắt, hoặc có thể là âm thầm khó chịu. Tóm lại, nhiều hay ít, cách này hay cách khác, ta thường phản ứng tiêu cực, và không mấy niềm nở với những lời sửa dạy của người khác. Trong nhiều trường hợp, phản ứng tự vệ này còn làm cho ta nghĩ xấu về người sửa lỗi cho mình. Thí dụ, cho rằng người đó nghi oan, ác ý, không thông cảm, và thiếu hiểu biết. Và đó là những lý do khiến chúng ta phải mang tâm tình yêu thương, và thật lòng muốn nâng đỡ một người anh em trước khi nghĩ đến việc sửa lỗi cho họ, mặc dù lỗi ấy là phạm đến chính ta.

Chúng ta có thể tìm được cái ý nghĩa của phản ứng tự vệ này nơi cuộc sa ngã của Nguyên Tổ. Thánh Kinh ghi nhận, sau khi ăn trái cấm, Adong không nhận mình có lỗi, nhưng đã đổ lỗi cho Eva. Eva đã không nhận mình có lỗi, nhưng lại đổ lỗi cho con rắn. Nguyên việc ông bà thấy mình trần truồng và xấu hổ sau khi lỗi luật Chúa ăn trái cấm đủ để ta hiểu rằng, dù ở trong hoàn cảnh có lỗi, con người cũng chưa muốn nhận mình có lỗi. Cũng

trong Thánh Kinh, Phêrô chối thầy, Giuđa bán thầy. Phêrô được Chúa nhìn, còn Giuđa được Chúa nhắc nhở liền sau cái hôn phản bội của ông trong vườn Cây Dầu: “Giuđa, con nộp Con Người với cái hôn này sao? (Luca 22:48). Thế nhưng chỉ có Phêrô đã vượt qua được bức tường ngăn cách ông với sự thật trần trường của ông, là tội chối thầy. Còn Giuđa đã phản ứng tự vệ bằng cách đổ lỗi cho mấy thầy thượng tế và kỳ lão., trốn chạy cái yếu đuối của mình bằng cách thắt cổ mà chết.

Ngoài ra, khi Chúa Giêsu đưa ra một thí dụ về việc sửa lỗi, Ngài đã lấy mỗi người chúng ta làm thí dụ: “Nếu anh em người lỗi phạm đến người”. Lỗi phạm đến mình, thì mình biết rõ, thế mà nói lại với anh chị em mình cái cảm tưởng, cái mà mình suy nghĩ đã là khó, đã đòi hỏi nhiều tiến trình, nói chi đến việc sửa lỗi một người khác, mà cái lỗi ấy mình không biết rõ.

Trở lại thái độ của chúng ta khi sửa sai một người anh em, như vừa trình bày đòi phải có một tâm hồn khiêm tốn để không lên án anh chị em mình. Lại phải có sự tế nhị và tinh tế để đừng đụng chạm đến tự ái của nhau. Vì người được chúng ta sửa chỉ chấp nhận sửa sai khi họ vượt qua được bức tường phản ứng tự vệ. Một bức tường vô hình không những không làm cho người được sửa lỗi nhận ra cái lỗi của mình, mà còn phản ứng ngược chiều, khiến gây tổn thương tình bạn hữu.

Tuy nhiên, đó chỉ là bước đầu của việc sửa lỗi về phía người có lỗi. Vì để sửa được một lỗi lầm dù là to hay nhỏ, ngoài việc vượt qua được phản ứng tiêu cực và tự vệ, người có lỗi còn phải nhận ra lỗi của mình, và phải sửa lỗi nữa. Tiến trình biết lỗi, nhận lỗi, và sửa lỗi nơi một người có lỗi như vậy cũng không phải là một tiến trình và con đường dễ dãi. Do đó, mà thử thách cho người sửa lỗi chính là sự khiêm tốn và tình thương của họ. Không khiêm tốn, không thể sửa sai một cách vô tư và thông cảm. Không yêu thương, không thể có động lực để sửa sai.

Tóm lại, Chúa Giêsu muốn chúng ta phải sửa chữa lẫn cho nhau. Nhưng không phải bằng những chỉ trích, phê bình, hoặc lên án, mà bằng thái độ khiêm tốn, tế nhị, và giàu tình thương mến. Để đến được với những người anh em mà mình không hợp, không ưa, và nhất là người xúc phạm đến mình, cần thiết phải có thái độ hiểu biết, lắng nghe, nhẫn nại, và đặc biệt, là tình thương mến. Con người với tự ái cố hữu chỉ chịu thua khi đứng trước sự khiêm tốn của người khác, và nhất là khi nhận ra người ấy đang thật sự yêu thương mình. Và đó cũng là cung cách sửa chữa cho nhau theo đúng với tinh thần Chúa Giêsu đã dạy: Sửa một mình. Sửa với hai ba anh em khác. Và sửa với Giáo Hội. Chỉ khi nào chúng ta đã trải qua 3 tiến trình sửa lỗi ấy và với một tình thương đầy đặn, lúc đó chúng ta mới có thể yên tâm nói với lòng mình rằng: Tôi đã làm tất cả khi cần sửa sai một người anh em tôi. Và tôi không còn biết làm gì hơn ngoài việc phó thác người anh em đang làm cho tôi đau khổ ấy trong bàn tay tình thương và quan phòng của Thiên Chúa.